

Dosarul nr. 2ra-1277/18

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (jud. A. Sandu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Negru, A. Pahopol, A. Bostan)

ÎNCHEIERE

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ivan Mazîlu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ivan Mazîlu împotriva lui Ion Trofim cu privire la încasarea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei din 16 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 15 iunie 2016, Ivan Mazîlu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Trofim solicitând încasarea sumei de 10000 de lei cu titlu de prejudiciu material, a sumei de 5000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că pretențiile sale rezultă dintr-o faptă contravențională de samavolnicie, exprimată prin extinderea volumului de executare a lucrărilor. Conform plângerii adresate Inspectoratului de Poliție Ialoveni a indicat despre situația ce ține de depășirea volumului de executare a lucrărilor peste limita liniei de hotar efectuate de vecinul său Ion Trofim. În rezultatul controlului din 10 mai 2013, prin încheierea emisă de către Șeful de post din cadrul Inspectoratului de poliție Ialoveni, s-a stabilit ”extinderea (depășirea) volumului de executare a lucrărilor de reparație a peretelui construcției din vecinătate, cu construirea ilegală a unui pavaj dea lungul liniei de hotar, alipit construcției cu suprafața de 20 mp, pe terenul adiacent casei de locuit cu destinație grădină”.

Reclamantul a menționat că terenul dat îi aparține cu drept de proprietate în baza contractului de donație din 26 septembrie 2002 și a titlului de autentificate a dreptului deținătorului de teren cu suprafața de 0,0878 ha cu număr cadastral xxxxxx eliberat de Primăria com. Mileștii Mici la 08 aprilie 2002.

Totodată, a precizat că prin încheierea dată acțiunile lui Ion Trofim au fost calificate ca contravenție prevăzută de art. 335 Cod Contravențional, însă din motivul expirării termenului de prescripție prevăzut de art. 30 alin. (2) Cod Contravențional, s-a înlăturat răspunderea contravențională.

Reclamantul a indicat că pavajul construit ilegal și neautorizat îl împiedică în folosirea terenului adiacent prin ce i se încalcă semnificativ dreptul de proprietate.

Astfel suportă cheltuieli nejustificate, suferințe fizice și psihice, prin ce îi este cauzat un prejudiciu moral din partea pârâtului. Conform devizului de cheltuieli din 31 mai 2016 eliberat de Instituția Publică „Institutul Științific Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare” coordonat cu Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare al Republicii Moldova și Certificatului de preț de piață, se atestă că „pe porțiunea de 20 mp se pot sădi 110 plantații de căpșună. Recolta soiului de căpșună „Gorela” poate fi de 1-1,2 kg la una tufă, iar venitul ratat în 4 ani (2013-2016) este în mărime de 10000 de lei”.

Prin hotărârea din 31 mai 2017 a Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Ivan Mazîlu împotriva lui Ion Trofim cu privire la repararea prejudiciului material în mărime de 10000 de lei și a prejudiciului moral în mărime de 5000 de lei, cauzat prin contravenție; s-a încasat de la Ivan Mazîlu în beneficiul lui Ion Trofim cheltuielile de judecată rezultate din asistență juridică în mărime de 2500 de lei.

Prin decizia din 16 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Ivan Mazîlu și s-a menținut hotărârea din 31 mai 2017 a Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni.

Pentru a concluziona astfel, instanța de apel a reținut că încheierea pe marginea controlului petiției nu reprezintă un act juridic ce ar confirma comiterea de către pârâtul Ion Trofim a unei fapte contravenționale care ar atenta la anumite drepturi personale patrimoniale ale reclamantului și care în consecință ar genera răspunderea delictuală a primului față de ultimul.

Astfel, instanța de apel a menționat că la materialele cauzei nu au fost prezentate înscrisuri probatorii ce ar confirma comiterea de către pârât a unei fapte ilicite în raport cu reclamantul din care considerente cererea de chemare în judecată cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat prin contravenție devine neîntemeiată, subsecvent devenind neîntemeiată și pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral.

La 21 aprilie 2018 Ivan Mazîlu a declarat recurs împotriva deciziei din 16 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cazului. Soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns, având o motivare superficială, fără a fi abordate toate aspectele importante în speță.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 16 ianuarie 2018, iar Ivan Mazîlu a declarat recurs la 21 aprilie 2018.

Materialele cauzei atestă că decizia contestată a fost expediată participanților la proces la 13 martie 2018, conform scrisorii de însoțire (f.d.150), însă lipsesc date despre recepționarea acesteia de către recurent. Astfel, recursul se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ivan Mazîlu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ivan Mazîlu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurent cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru

Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Ivan Mazîlu.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ivan Mazîlu împotriva deciziei din 16 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic